

Kommentar til tilsynsrapport 2021.

Under tilsynsdialog kom vi med kommentarer til konsulentens observationer. En del af vores kommentarer er ikke kommet med i rapporten andre er blandet sammen.

F.eks. det barn som sidder i højstol og efter leg med legetøj, sidder og kigger rundt. Ingen voksen hjælper barnet ned af stolen. Vi oplyste at dette er et fast ritual barnet har hver dag. Barnet er mest tryk ved at starter dagen lidt for sig selv, ved at lege ved bordet. Ofte sidder barnet og kigger på "vennerne" og når barnet er klar, får de voksne besked om enten nyt legetøj, eller bedt om hjælp til at komme ned fra stol. Stuernes faste personale har et stort kendskab til hvert enkelt barn, samt hvert enkelt barns behov, rutiner og ønsker.

Konsulent fik oplyst at på en af stuerne var to faste personaler fraværende, en tredje var til Coronatest, samt at det kun var anden gang i denne sæson børnene blev introduceret til torsdagsrock, hvor børnene er opdelt i tre grupper på tværs af stuerne. Børnene har i 1½ år været meget stueopdelt og skal langsomt introduceres til det store fællesskab.

Det store hold bliver afbrudt i deres aktivitet, grundet larm fra nabobygning. Derfor mødes børnene på stuen på samme tidsrum, sammen med to vikarer, en pædagog der kommer løbende to timer forsinket grundet test, samt en fremmed dame der går rundt, uden at henvende sig til dem. Forsinket pædagog får nærmest ikke overblikket af, før hun tager et barn i armene, som er træt og skal puttes til formiddagslur, hvilket hun straks gør.

Den voksen som sidder i sofaen, er ny vikar, som bliver instrueret i hvordan hun bedst trøster barn som er utryk i overgangen. Deraf voksensnak. Anden voksen snak er information til kollegaer om hvorfor overgangen er ændret i forhold til det planlagte og hvad der skal være opmærksomhed på. Ud fra vores vurdering bliver der hurtigt skabt ro og tryk på stuen og alle børnene er optaget af forskellige lege. Der sættes specielt ønsket musik på, fra en gruppe børn, som ønsker at danse en speciel dans, samt vise den til en af de voksne. De to voksne der sidder på gulvet, kigger ikke på danselegen, men sidder så de er til rådighed for de børn der har gang i selvinitierede lege. På dette tidsrum er der ca. 15 min til at børnene skal vaske hænder inden frokost. Der afbryder vi ikke børnenes egne lege for at sætte voksen initierede lege i gang, vi skal afbryde efter kort tid.

Vi har igennem flere år forsøgt at forklare konsulentens vores koncept med legetøj i vindueskarm, som både børnene, forældrene og vi navigerer fint i. Der er en faglig vurdering bag konceptet, som jævnligt reflekteres over, evalueres og justeres i forhold til gruppen, gruppens alder, samt gruppens interesser.

Under pædagogisk forklaring i hvorfor vi vælger at bruge ordet venner, kommenter konsulenten, at det ikke skal bruges som en massebetegnelse.

Vi har efterfølgende observeret og talt om vi stadig bruger det som tiltænkt eller vi i bedste mening bruger det som en massebetegnelse.

Vores observationer viser at børnene stadig har egen identitet og at deres navne bruges flittigt, samt at ordet venner bruges som tiltænkt, når det er en større gruppe der tales om.

Vi vil forsat være opmærksomme på at "venner" bruges pædagogisk korrekt og jævnligt evaluere.

Som fortalt under tilsynsdialogen er flere af legezonerne fjernet, grundet Corona og hygiejnekravene. Vi har prioriteret samværet med børnene frem for rengøring af møbler og legetøj.

Vi er stadig i proces i forhold til hvilket legetøj og hvor meget, der skal være på stuerne, samt etablering af nye og gamle legezoner. Men da Corona er på retur, venter vi lidt længere end tiltænkt med at beslutte.

I forhold til billeder af kurve med blandet legetøj, vil de på flere tidspunkter i løbet af dagen være roede, da børnene selv "rydder op" og ikke altid rammer de rigtige kurve. Vi vil til hver en tid prioritere samværet med børnene frem for sortering af legetøj.

Manglende legetøj i legekøkkenet på en af stuerne, er efter konsulentens opfordring retur, til glæde for børnene.

Ud fra egne observationer på tilsynsbesøget har vi reflekteret over, hvordan vi i de situationer hvor det pædagogiske personale er på de andre stuer, kan hjælpe hinanden med at forstå det børnene forsøger at fortælle. Det er vigtigt at børnene bliver forstået og anerkendt, for det de ønsker at udtrykke.

Samt at vi er opmærksomme på at vikarerne beder om hjælp til forståelse af børnene, fremfor at gætte sig frem til hvad børnene ønsker at udtrykke.

Vi vil forsætte med at reflekterer og evaluerer på vores praksis ud fra metoden aktionsforløb, samt forsætte med at filme vores samvær med børnene til fælles refleksion, for at optimere praksis i forhold til børnenes lege muligheder, dannelse, udvikling og læring.

I 2022 vil vores aktionsforløb omhandle vuggestuebørns sproglige udvikling.

Tilsynsrapport omtalt til forældremøde, hvor forældrene deltog i et Brown Paper forløb, hvor vi fik input til hvad forældrene syntes fungerede og hvad de ønskede mere af.

Et generelt ønske var flere billeder og små film på Aula, da disse bruges til snak om børnenes vuggestuehverdag hjemme.

Kommentarer til tilsynsrapport (repræsentant fra forældrebestyrelse)

Jeg har nu gennemlæst udkastet til rapporten, som jeg i sin helhed opfatter som grundig og overvejende retvisende. Jeg har dog et par bemærkninger, især til den pædagogiske konsulent's vurdering af Pejlemærke 2. Den pædagogiske konsulent vurderer, at Carolinehaven bør tilpasse sin indsats på dette område. I udkastet til rapporten underbygges denne vurdering hovedsageligt af observationer, der vedrører omfang og placering af legetøjet på stuerne i Carolinehaven, som i følgende eksempel på s. 9:

"Som det er observeret i ovenstående eksempler, vil det fremme børnenes mulighed for frit at udvælge legetøj, gå til og fra lege eller helt forlade legen, og i den forbindelse vil det også reducere, at børnene udsættes for ventetid og passivitet."

Min største anke mod konsulentens vurdering af Carolinehavens indsats på Pejlemærke 2 er, at det ikke er en vurderingen af indsatsen som sådan, men af den aktuelle status på en netop fortløbende pædagogisk indsats. Indsatsen består af mere end de få observationsnoter ang. legetøj, der er lægges til grund for vurdering i rapporten. Indsatsen omfatter også de punkter, der er beskrevet under "Opmærksomheder fra den faglige dialog". I dette afsnit (s. 9) fremgår det, at placering og omfang af legetøj er bevidste valg truffet ud fra hensyn om tryghed (s. 9, paragraf 2) og oplevelser af, at der efter pandemien har været mindre behov for legetøj (s. 9, paragraf 3). Dette er en meget væsentlig del af Carolinehavens eksisterende indsats, fordi institutionen stadig er ved at finde tilbage de vante rammer, der har været opbudt væsentligt under epidemien. Som det beskrives i udkastet, har COVID-19 situationen i det forgange år foranlediget gentagne drøftelser om omfang og placering af legetøj på stuerne i Carolinehaven. På flere forældrebestyrelsesmøder har ledelse og personale berettet om deres overvejelser om at balancere hygiejnemæssige og pædagogiske hensyn (herunder inklusion) i forbindelse med dette. Det er absolut ikke min opfattelse, at Carolinehaven mener at have fundet den bedste balance mellem disse hensyn på nuværende tidspunkt. Som tilfældet er med langt størstedelen af de øvrige pejlemærker, arbejder Carolinehavens ledelse og personale aktivt med at forholde sig reflektivt til egen praksis og med at forbedre de pædagogiske indsatser. Det gælder også placering og omfang af legetøj.

Det er værd at hæfte sig ved, at observationerne udgør et endog meget sparsomt empirisk grundlag, som langt fra er tilstrækkeligt til at vurdere Carolinehavens indsats på inklusionsområdet. Den eneste måde at kompensere for det sparsomme empiriske grundlag er at forelægge det pædagogiske personale observationerne og bede dem forholde sig til det på dialogmødet. Som det er fremhævet i de øvrige kommentarer til rapportudkastet, er personalets bidrag fra dialogmødet stærkt underrepræsenteret og ikke mindst -vægtet. Særligt i vurderingen af Carolinehavens indsats i Pejlemærke 2 er dette problematisk af årsagerne beskrevet ovenfor.

Som en sidste bemærkning hæftede jeg mig ved, at konsulenten under dialogmødet betragtede observationer af (i hendes øjne) suboptimale situationer som udtryk for et generelt billede af praksis i institutionen og kun i meget begrænset stille spørgsmål ved dette, mens observationer af (i hendes øjne) ideelle situationer flere gange blev omtalt som et udtryk for, at det pædagogiske personale gjorde sig ekstra umage, fordi konsulenten var på besøg. Dette var ikke betryggende at opleve taget i betragtning af, at tilsynsrapporten skal udgøre en tilnærmet objektiv vurdering af institutionens indsats på de 6 pejlemærker.

Andreas L. Tamborg